

Sygn. akt VI K 111/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Lesku, Zamiejscowy Wydział VI Karny z siedzibą w Ustrzykach Dolnych w składzie:

Przewodniczący SSR Joanna Turek

Protokolant Beata Filipów

po rozpoznaniu w dniach 09 września, 14 października, 25 listopada 2016r., 10 lutego i 29 grudnia 2017r. w Ustrzykach Dolnych, na rozprawie

sprawy

H. B. - s. A. i C. z domu K., ur. (...) M., zam. (...), adres dla doręczeń U., ul. (...), nie karanego, PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

I. W nocy na 24 czerwca 2012r. w U. działając czynem ciągłym w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał uszkodzenia samochodu marki V. (...) nr rej. (...) poprzez przebicie opon w czterech kołach oraz zarysowanie szyb i powłoki lakierniczej karoserii, uszkodzenia samochodu M. (...) o nr rej. (...) przez przebicie opon w trzech kołach i zarysowanie powłoki lakierniczej karoserii, uszkodzenia samochodu O. (...) nr rej. (...) przez przebicie opon w czterech kołach, uszkodzenia samochodu L. o nr rej. (...) przez przebicie opony w jednym kole oraz uszkodzenia skutera (...) o nr (...) przez przebicie opon w obydwu kołach, złamania lewego, lusterka wstecznego i zarysowania powłoki lakierniczej, czym spowodował straty w wysokości 7.580 zł na szkodę C. K.

tj. o czyn z art. 288 §1 kk w zw. z art. 12 kk

II. W dniu 24 i 26 czerwca 2012r. w Komendzie Powiatowej Policji w L. będąc pouczonym o odpowiedzialności karnej za zawiadomienie organu ścigania o niepopelnionym przestępstwie i za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy, złożył zawiadomienie o kradzieży jego samochodu marki M. (...) nr rej. (...) w dniu 24 czerwca 2012r. w W., jak również złożył nieprawdziwe zeznania odnośnie okoliczności kradzieży tego samochodu, wiedząc, że samochód nie został skradziony – sygn. akt PR 1 Ds 90.2016

tj. o czyn z art. 238 kk i art. 233 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 91 §1 kk

III. W dniu 21 kwietnia 2016r. w Prokuraturze Rejonowej w L. będąc pouczonym o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania oraz uprzedzony o prawie do odmowy odpowiedzi na pytania na podstawie art. 183 §1 kpk nieprawdziwie zeznał, że noc 23/24 czerwca 2012r. spędził w domu nigdzie nie wychodząc ani nie wyjeżdżając, jak również nieprawdziwie potwierdził wcześniejsze zeznania, że jego samochód marki M. (...) nr rej. (...) w dniu 24 czerwca 2012r. został skradziony w W.

tj. o czyn z art. 233 §1 kk

I. **u z n a j e** oskarżonego H. B. za winnego czynu zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia, a stanowiącego przestępstwo z art. 288 §1 kk w zw. z art. 12 kk, przy czym przyjmuje, że wysokość szkody wynosi 10.130,20 (dziesięć tysięcy, sto trzydzieści i 20/100) złotych i za to na podstawie art. 288 §1 kk w zw. z art. 4 §1 kk

s k a z u j e

go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. **u z n a j e** oskarżonego H. B. za winnego czynów zarzucanych mu w pkt II aktu oskarżenia, a stanowiącego przestępstwa z art. 238 kk i art. 233 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 91 §1 kk i za to na podstawie art. 233 §1 kk w zw. z art. 11 §3 kk w zw. z art. 4 §1 kk

s k a z u j e

go na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. **u z n a j e** oskarżonego H. B. za winnego czynu zarzucanego mu w pkt III aktu oskarżenia, a stanowiącego przestępstwo z art. 233 §1 kk i za to na podstawie art. 233 §1 kk w zw. z art. 4 §1 kk

s k a z u j e

go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 85 kk i art. 86 §1 kk w zw. z art. 4 §1 kk w miejsce wyżej orzeczonych jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierza oskarżonemu H. B. **karę łączną** 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

V. na podstawie art. 69 §1 i §2 kk i art. 70 §1 kk w zw. z art. 4 §1 kk wykonanie orzeczonej oskarżonemu H. B. kary pozbawienia wolności **warunkowo zawiesza** na okres 2 (dwóch) lat próby,

VI. na podstawie art. 46 §1 kk **orzeka** wobec oskarżonego H. B. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w całości poprzez uiszczenie na rzecz oskarżyciela posiłkowego C. K. kwoty 10.130,20 (dziesięć tysięcy, sto trzydzieści i 20/100) złotych,

VII. na podstawie art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 ustawy „o opłatach w sprawach karnych” z dnia 23.06.1973 r. (Dz.U. z 1983r. Nr49, poz.223 z zm.) **zasądza** od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości, a nadto opłatę w kwocie 180,00 (sto osiemdziesiąt) złotych.

VIII. na podstawie art. 627 kpk w zw. z §17 i §20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. **zasądza** od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwotę 1.296,00 (jeden tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt sześć) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI K 111/16

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 29 grudnia 2017r.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony H. B. dokonywał napraw samochodów u pokrzywdzonego C. K.. W 2009r. dokonywał naprawy samochodu marki L. (...) i w związku z tą naprawą doszło do wzajemnych nieporozumień. W efekcie toczyła się sprawa cywilna w Sądzie Rejonowym w Lesku sygn. akt I Cupr 27/11, gdzie 26 października 2011r. zapadł wyrok, na mocy którego zasądzone od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego kwotę 950 zł (dziewięćset pięćdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami.

W nocy z 23/24 czerwca 2012r. o bliżej nieustalonej godzinie oskarżony H. B. udał się do U. , gdzie to po godzinie 1 w nocy dokonał zniszczeń pojazdów na posesji pokrzywdzonego C. K., które to należały do właściciela posesji. I tak w samochodzie marki V. (...) nr rej. (...) zostały przebite cztery opony, zarysowane szyby oraz powłoka lakiernicza karoserii. Następnie został uszkodzony samochód marki M. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że przebite zostały opony

w trzech kołach oraz zarysowana powłoka lakiernicza. Ponadto uszkodzony został również samochód O. (...) nr rej. (...) w ten sposób, że przebito opony w czterech kołach. Z kolei w samochodzie marki L. (...) nr rej. (...) została przebita opona w jednym kole. Natomiast w skuterze B. nr rej. (...) zostały przebite opony oraz złamane zostało lewe lusterko wsteczne oraz została porysowana powłoka lakiernicza, a łączne straty to kwota 10.130, 20 złotych.

W dniu 24 czerwca 2012r. o godz. 07:45 oskarżony H. B. złożył w Komendzie Powiatowej Policji w L. protokolarne zawiadomienie o przestępstwie, z treści którego wynikało, że został skradziony jego samochód marki M. (...) nr rej. (...). Oskarżony potwierdził to również podczas przesłuchania w dniu 26 czerwca 2012r. Faktycznie, zaś oskarżony doskonale wiedział, że tenże samochód znajduje się w U. w odległości około 300 metrów od posesji pokrzywdzonego, gdzie to został pozostawiony z nieustalonych przyczyn. Oskarżony składał zeznania takiej treści będąc pouczony o odpowiedzialności karnej za zawiadomienie organu ścigania o niepopelnionym przestępstwie i za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy.

Następnie w dniu 21 kwietnia 2016r. oskarżony będąc pouczony o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania oraz uprzedzony o prawie do odmowy odpowiedzi na pytanie w Prokuraturze Rejonowej w L., zeznał nieprawdziwie, że noc 23/24 czerwca 2012r. spędził w domu, nigdzie nie wychodząc ani nie wyjeżdżając, zaś jego samochód marki M. (...) został skradziony w dniu 24 czerwca 2012r. w W..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie : zeznań świadków C. K. (k.350-351), U. K. (k.382), A. G. (k.343-344), A. Z. (k.343), opinii biegłego L. S. (k.389-400), opinii biegłego B. B. (k.469-470,483-485), zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (k.203-205), protokołu przesłuchania w charakterze świadka H. B. (k.220-221, 254-255), protokołu oględzin pojazdów (k.1-10), protokołu oględzin pojazdu marki M. (k.211-217), protokołu zatrzymania rzeczy ze śladami zarysowań (k.44-47,48-50), protokołu oględzin opony samochodowej samochodu L. (...) (k.66-67), opinii Laboratorium Kryminalistycznego (k.84, 90-91, 94-96,104-110), analizy danych teleinformatycznych (k.162-166), akt Sądu Rejonowego w Lesku Wydział I Cywilny Cupr 27/11.

Sąd dał wiarę powyższym dowodom albowiem są one spójne, logiczne i tworzą pozbawiony luk stan faktyczny sprawy, co będzie przedmiotem rozważań w dalszej części niniejszego uzasadnienia.

Jeżeli chodzi o opinie biegłych wydane na etapie postępowania przed Sądem to Sąd w pełni je podziela albowiem są jasne, pełne, dają odpowiedzi na wszystkie stawiane im pytanie i nie zawierają sprzeczności.

I tak opinia biegłego L. S. ma za przedmiot wycenę uszkodzeń w pojazdach. Biegły szczegółowo rozpiął poszczególne elementy i ich wartość czy też koszt naprawy. Sąd przyjął jego wycenę jeżeli chodzi o wartość wyrządzonej szkody.

Z kolei biegły B. B. wydawał opinię na okoliczność potwierdzenia linii obrony oskarżonego jeżeli chodzi o kwestie logowania jego telefonu przy ustalonych stacjach (...). Jego opinia zasadnicza oraz uzupełniająca jest spójna, jasna oraz kategoryczna, zaś Sąd w pełni podziela jej wywody. Jest ona o tyle istotna dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, że obala linię obrony oskarżonego, który twierdzi, że w nocy z 23/24 czerwca 2012r. nie opuszczał swoje miejsca zamieszkania i nie potrafi wytłumaczyć dlaczego jego telefon logował się przy stacji (...) m.in. w U..

Jeżeli chodzi o zeznania świadków P. K. (1), J. B., M. G. (1), M. G. (2), B. M. to właściwie nie wnoszą one niczego nowego dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Podobnie sytuacja wygląda z zeznaniami funkcjonariuszy KPP U., a więc M. K. i K. P..

Jeżeli chodzi o P. K. (1) to zeznaje on na okoliczność znajomości z oskarżonym oraz jego była żoną oraz na okoliczność, że podwiózł on oskarżonego w dniu 24 czerwca 2012r. do U. w godzinach popołudniowych w związku z ujawnieniem jego samochodu w U.. Do zeznań tego świadka należy podchodzić z dużą dozą krytycyzmu albowiem nie ustalono do końca jego roli w przedmiotowej sprawie z uwagi na brak dowodów. Niemniej jednak, tak jak to zostało zaznaczone na wstępie

w świetle zgromadzonego materiału dowodowego należy uznać jego zeznania jako nie wnoszące niczego nowego dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Z kolei pozostali świadkowie zeznają na okoliczność uczestniczenia przez oskarżonego oraz jego żonę w imprezie imieninowej u J. B.. Ta okoliczność jest jednak bezsporna w świetle zgromadzonego materiału dowodowego.

Jeżeli chodzi natomiast o funkcjonariuszy KPP U. to zostali oni wezwani celem przesłuchania na okoliczność ujawnienia samochodu oskarżonego w U. i towarzyszących temu okoliczności. Z uwagi na upływ czasu świadkowie nie pamiętają właściwie nic.

Z kolei Sąd odmówił wiary zeznaniom świadka I. B. jeżeli chodzi o fakty po powrocie z imienin z tych samych względów co wyjaśnieniom oskarżonego, a będzie to przedmiotem rozważań w dalszej części niniejszego uzasadnienia.

Oskarżony H. B. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia. Oskarżony wyjaśnił, że w dniu 23 czerwca 2012r. około godz. 18:00 udał się wraz z żoną i dzieckiem na przyjęcie imieninowe do J. B.. Do domu wrócił około godz. 24:00. Żona zaprowadziła go do sypialni i poszedł spać. Gdy rano się obudził zobaczył, że jedna z bram wjazdowych jest otwarta, co go zaniepokoiło, wyszedł i zobaczył, że nie ma jednego z jego samochodów, a mianowicie samochodu M. (...), który znajdował się pod wiatą. W poszukiwaniu samochodu oskarżony udał się kilkaset metrów pieszo, ale samochodu nigdzie nie znalazł. Po powrocie do domu zadzwonił na K. w L.. Za jakiś czas przyjechali funkcjonariusze i odebrali zeznania, po czym odjechali. W godzinach popołudniowych J. B. poinformował go, że auto zostało odnalezione w U.. Wtedy to skontaktował się z P. K. (2), żeby ten podrzucił go do U., gdyż obawiał się, że może być pod wpływem alkoholu. Na miejscu w U. potwierdził, że auto jest jego i zostało ono zabrane na oględziny. Odpowiadając na pytania Sądu oskarżony wyjaśnił, że w niedzielę obudził się pomiędzy godz. 5 a 6, a gdy wrócił powiedział żonie, że zginęło auto. Oskarżony nadto wyjaśnił odpowiadając na pytanie Sądu, że zna pokrzywdzonego, swego czasu dość często naprawiał u niego samochody, ale w związku z naprawą samochodu Landrower zaczęły się nieporozumienia, była sprawa cywilna i od tego czasu oskarżony nie kłaniał się już pokrzywdzonemu, ale z jego strony nie było żadnej złośliwości pod adresem pokrzywdzonego. Ponadto oskarżony wyjaśnił, że miał telefon komórkowy w domu albo przy sobie, nikomu go nie pożyczał, zaś żona miała swój telefon.

Odpowiadając z kolei na pytanie obrońcy oskarżony wyjaśnił, że na pewno przed 2009r. przeprowadzał remont dachu i potrzebował m.in. gwoździe, z których być może jeden wypadł z paczki i wpadł pod siedzenie. Poza tym oskarżony wyjaśnił, że w W. jest generalnie problem z zasięgiem. Natomiast jeżeli chodzi o fakt logowania się przy stacjach (...) w U., to zauważył wcześniej będąc w W., że telefon loguje się w U., W., Paszowej. T., O.. Poza tym oskarżony wyjaśnił, że nie może dokładnie powiedzieć, ale być może telefon miał pod poduszką i jak się obudził to go nacisnął. Dodatkowo oskarżony wyjaśnił, że bramę wjazdową zazwyczaj się zamyka, ale domniemywa, że wtedy raczej brama nie została zamknięta, gdyż po tej imprezie nie był w stanie sam się poruszać i żona prawdopodobnie jej nie zamknęła.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego jeżeli chodzi o fakt nieopuszczania domu po powrocie z imprezy u J. B. i udania się do U. w godzinach nocnych z 23 czerwca 2012/24 czerwca 2012r. albowiem pozostają one w sprzeczności ze zgromadzonym materiałem dowodowym. Owszem w godzinach wieczornych i wczesnonocnych 23 czerwca 2012r. oskarżony przebywał u J. B. i w tym zakresie jego wyjaśnienia są wiarygodne. Z zeznań innych uczestników imprezy, a to M. G. (1), M. G. (2), B. M., J. B. wynika, że faktycznie oskarżony był tam wraz z żoną i dzieckiem. Niemniej jednak do domu powrócił przed północą, co nie wyklucza w ocenie Sądu pojechanie do U., a to celem dokonania zniszczeń na szkodę C. K..

Przede wszystkim niewiarygodna jest w ocenie Sądu wersja podawana przez oskarżonego jeżeli chodzi o kwestię logowania się jego telefonu przy stacjach (...) w U.. Biegły z zakresu informatyki śledczej B. B. w swojej opinii wykluczył taką możliwość, a mianowicie fakt logowania się telefonu przy stacji (...) w U. bez opuszczania miejsca zamieszkania w W.. Biorąc to pod uwagę stwierdzić należy, że fakt logowania telefonu w U. jest pierwszą okolicznością przemawiająca za sprawstwem oskarżonego.

Kolejną okolicznością, która za tym przemawia jest fakt ujawnienia samochodu oskarżonego w stosunkowo niedalekiej odległości od posesji pokrzywdzonego (w linii prostej około 300 m). W tym miejscu zaznaczyć należy, że nasilenie połączeń i wiadomości sms z telefonu oskarżonego pomiędzy godziną 04:13, a 05:31 w powiązaniu z ujawnieniem jego samochodu w U. ma związek z jakimś problemem z tym samochodem, a w konsekwencji z problemem jeżeli chodzi o powrót oskarżonego do W..

Następną okolicznością przemawiającą za sprawstwem oskarżonego jest fakt ujawnienia w samochodzie marki M. gwoździa , przy czym był on wykonany na tej samej maszynie, co kolejny odnaleziony na posesji pokrzywdzonego, co wynika z opinii mechanoskopijnej. Twierdzenia oskarżonego jakoby gwóźdź wypadł w samochodzie i leżał tam od 2009r. są infantylne i pozbawione wszelkiej logiki. W ocenie Sądu przez tak długi okres czasu auto było wielokrotnie sprzątane i z pewnością gwóźdź zostałby odnaleziony. Ponadto w samochodzie oskarżonego ujawniono przyrząd szklarski do cięcia tafli szkła, a ponadto metalowe ostrze pozbawione rękojeści owalnego kształtu zakończone ostrym grotem.

Biorąc pod uwagę te wszystkie okoliczności oraz fakt konfliktu pomiędzy oskarżonym i pokrzywdzonym, co znalazło finał w sądzie, linia obrony oskarżonego zaprzeczającego jakoby on dokonał zarzucanego mu czynu, nie może się ostać w świetle zgromadzonych dowodów.

Wprawdzie nie ma dowodów bezpośrednich na sprawstwo oskarżonego, ale jest ciąg poszlak, które w ocenie Sądu tworzą nieprzerwany łańcuch i które pozwalają na przypisanie oskarżonemu sprawstwa zniszczenia na szkodę C. K..

Mając to na uwadze Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego generalnie za niewiarygodne i zmierzające do uniknięcia odpowiedzialności karnej, a jako takim odmówił im wiary.

Linie obrony oskarżonego jeżeli chodzi o fakt nieopuszczania miejsca zamieszkania w W. przez oskarżonego po powrocie z imienin oraz fakt zaginięcia samochodu marki M. miała potwierdzić jego była żona I. B.. Jej zeznania w tym zakresie w świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie mogą być uznane za wiarygodne. Dodatkowo występują drobne sprzeczności pomiędzy jej zeznaniami, a wyjaśnieniami oskarżonego w kwestii tego kto pierwszy wstał, która to była godzina. Biorąc pod uwagę dotychczasowe rozważania zeznaniom tego świadka należało odmówić wiary.

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom pokrzywdzonego C. K., który zeznaje na okoliczność tego co się działo w noc poprzedzającą zdarzenie, faktu ujawnienia zniszczeń oraz poszukiwań na posesji w kierunku ustalenia sprawcy. Pokrzywdzony opisuje szczegółowo uszkodzenia w jego pojazdach oraz podaje jakie ma podejrzenia co do sprawcy tych uszkodzeń uzasadniając je przy tym. Jego zeznania są spójne, logiczne i konsekwentne, a jako takim należało dać wiarę w całości.

Sąd dał wiarę również w całości zeznaniom świadka U. K. na okoliczność przebiegu wydarzeń w noc poprzedzającą oraz faktu ujawnienia przez nią uszkodzeń pojazdów znajdujących się na podwórku i stanowiących ich własność. Zeznania tego świadka są spójne, jasne i korelują ze zgromadzonym materiałem dowodowym, a jako takim należało dać wiarę w całości.

Sąd dał wiarę także zeznaniom świadków A. Z. i A. G., które były w nocy na ognisku u pokrzywdzonego i jego żony. Świadkowie ci zeznają na okoliczność przebiegu wydarzeń w nocy, przy czym one opuściły posesję pokrzywdzonego przed godziną pierwszą. Ponadto A. Z. zeznaje na okoliczność dowiedzenia się o uszkodzeniach pojazdów na posesji pokrzywdzonego. Zeznaniom tych świadków jako spójnym, logicznym oraz korelującym ze zgromadzonym materiałem dowodowym Sąd dał wiarę w całości.

Mając na uwadze powyższe rozważania stwierdzić należy, że oskarżony H. B. swoim zachowaniem po pierwsze wyczerpał znamiona przestępstwa z art.288 § 1 kk w zw. z art.12 kk uszkadzając pojazdy własności C. K. poprzez przebicie opon, porysowanie szyb, powłoki lakierniczej oraz złamanie lusterka w skuterze.

Kolejne dwa czyny, które zostały popełnione przez oskarżonego są niejako pochodną czynu pierwszego czyli zniszczenia mienia. I tak po pierwsze oskarżony zawiadamiając w dniu 24 czerwca 2012r., a następnie podtrzymując swoje zeznania w trakcie przesłuchania

w charakterze świadka w dniu 26 czerwca 2012r. zawiadomił o niepopełnionym przestępstwie pomimo stosownego pouczenia oraz wiedzy, że faktycznie ten samochód nie został skradziony, a pozostawiony w U. z nieustalonych przyczyn. Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona czynu z art. 238 kk i art. 233 §1 kk w zw.

z art.11 §2 kk w zw. z art.91§1 kk. Następnie, zaś w trakcie przesłuchania w dniu 21 kwietnia 2016r. w charakterze świadka potwierdził swoją dotychczasową wersję, w tym o kradzieży samochodu, a swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art.233§1 kk.

Uznając oskarżonego H. B. za winnego popełnienia czynu z art. 288 §1 kk w zw. z art. 12 kk, przy czym przyjęto, że wysokość szkody wynosi 10.130,20 (dziesięć tysięcy, sto trzydzieści i 20/100) złotych i za to na podstawie art. 288 §1 kk w zw. z art. 4 §1 kk Sąd skazał oskarżonego na karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności,

Uznając oskarżonego H. B. za winnego czynów zarzucanych mu w pkt II aktu oskarżenia, a stanowiących przestępstwa z art. 238 kk i art. 233 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 91 §1 kk i za to na podstawie art. 233 §1 kk w zw. z art. 11 §3 kk w zw. z art. 4 §1 kk Sąd skazał oskarżonego na karę 5 (pięć) miesięcy pozbawienia wolności,

Uznając oskarżonego H. B. za winnego czynu zarzucanego mu w pkt III aktu oskarżenia, a stanowiącego przestępstwo z art. 233 §1 kk i za to na podstawie art. 233 §1 kk w zw. z art. 4 §1 kk Sąd skazał oskarżonego na karę 4 (cztery) miesięcy pozbawienia wolności,

Na podstawie art. 85 kk i art. 86 §1 kk w zw. z art. 4 §1 kk w miejsce wyżej orzeczonych jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierzono oskarżonemu H. B. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

Na podstawie art. 69 §1 i §2 kk i art. 70 §1 kk wykonanie orzeczonej oskarżonemu H. B. kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 2 (dwóch) lat próby,

Na podstawie art. 46 §1 kk zobowiązano oskarżonego H. B. do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego C. K. kwoty 10.130,20 zł (dziesięć tysięcy sto trzydzieści i 20/100) złotych

Sąd zawiesił wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności uznając, że kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jest wystarczająca dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary. Oskarżony do tej pory nie był karany, pracuje, zaś po popełnieniu przestępstw w przedmiotowej sprawie, co miało miejsce już pewien czas temu, nie popełnił żadnego przestępstwa.

Sąd wymierzył kary jednostkowe i karę łączną pozbawienia wolności w przedmiotowej sprawie stosownie do treści przepisu art. 53§1 kk:

- według swojego uznania,

- bacząc by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy,

- uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu,

- biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jako okoliczność obciążającą przy wymiarze kar jednostkowych i kary łącznej Sąd wziął pod uwagę fakt popełnienia przestępstw z niskich pobudek z zemsty za sytuację związaną z naprawą samochodu.

Jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kar jednostkowych i kary łącznej pozbawienia wolności Sąd wziął pod uwagę przy wymiarze kary fakt, że oskarżony jest osobą nie karaną (vide: k. 185).

Na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983r. Nr 49 poz.223 ze zm.) Sąd zasądził od oskarżonego koszty sądowe w całości, a nadto opłatę w kwocie 180 zł (sto osiemdziesiąt) złotych . Wydając takie rozstrzygnięcie Sąd wziął pod uwagę fakt, że sytuacja materialne oskarżonego pozwala na poniesienie kosztów w przedmiotowej sprawie.

Ponadto na podstawie art.627 kpk i rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. zasadzono od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwotę 1296,00 zł (jeden tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt sześć) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.